

DANS

MIDDEN FEBRUARI 2016 GING MONKEY MIND IN PREMIÈRE. EEN DANSVOORSTELLING DIE IN GENT VOOR UITVERKOCHTE ZALEN ZORGE EN STAANDE OVATIES WAAR GEEN EINDE AAN LEEK TE KOMEN. HET BIJZONDERE AAN DEZE VOORSTELLING IS DAT ER NAAST TWEE PROFESSIONELE DANSERS, DRIE DANSERS MET EEN BEPERKING OP HET PODIUM STAAN.

Het sterke aan deze voorstelling is dat het verschil tussen de dansers zo goed als uitgegomd wordt. Want wat is dat normaal/abnormaal?

Het schone aan deze voorstelling is dat er mooie mensen op het podium staan en straffe mensen die dit allemaal mogelijk maken. **Fernando Amado** (27), danser en sinds twee jaar Oostendenaar, is een van hen; en **Inge Lattré**, artistiek leider van Platform-K, de vzw die samen met **Lisi Estaras** (les ballets C de la B) deze voorstelling vorm gaf.

Monkey Mind, de danstaal van choreografe Lisi Estaras, verwijst naar het eindeloze gebabbel en de onophoudelijke stroom van gedachten in je hoofd. En zo verloopt ook het interview met Fernando Amado, Ana Karina Coene en Inge Lattré. Omdat het zo interessant is, omdat het ene verhaal uit het andere voortvloeit, omdat alles met alles te maken heeft, omdat niets bestaat dat niet iets anders aanraakt. En dat is hier zeer heftig het geval.

MONKEY

— Oostende > Mar del Plata ^(AR) > Oostende

Het verhaal begint in 1950, wanneer Oostendenaar Frans Coene, de overgrootvader van Fernando, met zijn schip aanmeert in Buenos Aires. Hij laat zijn familie overkomen en begint in het kuststadje Mar del Plata een nieuw leven als visser. Hij was niet de enige Belg. Er ontstaat een gemeenschap van Belgische immigranten en zo leert de oudste zoon Leo Coene zijn vrouw kennen. Ze trouwen, krijgen kinderen waaronder Ana Karina Coene, de moeder van Fernando. Twee jaar geleden besloot Ana Karina de omgekeerde beweging te maken. Haar ouders hadden de oversteek al zeven jaar eerder gemaakt. De crisis en een soort van heimwee dreef hen terug naar Oostende. Tot nu toe heeft ze hier nog geen spijt van.

— Fernando

Ze vindt er geen doekjes om, de geboorte van Fernando en de vaststelling dat hij het Syndroom van Down heeft, kwam hard aan. Het veranderde haar leven volledig. Vanaf het prille begin heeft ze haar baby gestimuleerd. Ze zag al heel vroeg dat Fernando gevoel voor ritme had. Overall waar hij kwam begon hij te dansen.

OF HOE EEN BEPERKING
EEN VERRIJKING KAN ZIJN

MIND

In Oostende vond Ana Karina het belangrijk dat haar zoon zo snel mogelijk Nederlands leerde. Ze schreef hem in bij **Samen Divers**, een vzw die inzet op taal en integratie en in de **Open School Oostende**. Het is dankzij een lerares dat hij in contact kwam met Platform-K. Ook zij heeft een dochter met het Syndroom van Down, Hannah en zij danste al bij deze vzw. Voor de verplaatsing naar Platform-K in Gent kon Ana een beroep doen op **Ithaka**, een coachingcentrum voor mensen met een beperking. Zij begeleidden Fernando naar Gent en zorgden ervoor dat hij nu zelfstandig het openbaar vervoer kan nemen. Het avontuur begon met een workshop. Van daaruit werd hij gevraagd mee te doen aan de casting voor Monkey Mind samen met Hannah en Kobe. En de rest is geschiedenis.

– Wat betekende de deelname aan Monkey Mind voor Fernando?

Ana: “De repetities waren voor Fernando zijn werk, een dagtaak. Elke dag verliep volgens een strak stramien. In de voormiddag dansen, samen lunchen, wat rusten en opnieuw dansen. Hij klaagde nooit en zette zich voor meer dan 100% in. Ik heb de voorstelling ettelijke keren gezien. Elke keer is anders. Er gebeurt zoveel op het podium dat je ook elke keer iets anders ziet. Maar het belangrijkste is dat je hen ziet groeien. Elke keer een stukje meer. Er zit ook veel van Fernando zelf in de voorstelling. Zijn woede, hij vraagt mij regelmatig, “Waarom ik mama, waarom ben ik zo?” en ook zijn energie, zijn koppigheid. Hij draagt tijdens de voorstelling bijvoorbeeld zijn lievelings-T-shirt, een blauw hemdje met het opschrift van Boca Juniors, een Argentijnse

voetbalclub. Ik had hem een andere trui meegeven, een traditioneler kledingstuk, omdat ik dacht dat dat zo hoorde. Gelukkig heeft hij zijn zin doorgedreven en stiekem het blauwe shirt in zijn tas gestoken.” (lacht)

– Er zitten een aantal provocerende scènes in, is dat niet confronterend voor een moeder?

Ana: “Ik moest er in het begin aan wennen. Maar ik heb voor 100% vertrouwen in Platform-K en in Lisi Estaras. Ik wist dat wat zich op het podium afspeelde, met respect gebeurde. En bovendien doorbreekt de voorstelling het taboe over mensen met een beperking en seksualiteit, alsof zij hier geen behoefte aan hebben? Het belangrijkste was dat ik hem **grenzen zag verleggen**. Hij is zo trots.”

– Waarom moeten we naar de voorstelling gaan kijken?

Ana: “Omdat het een krachtige dansvoorstelling is met steengoede dansers. Omdat het gaat over hen. Omdat het niets verhuult. De openingsscène waarbij ze hun hemd dichtknopen, duurt tergend lang. Maar zo gaat dat in het echt ook. Alle handeling vragen meer tijd. Omdat het over de **tegenstelling normaal/abnormaal, gehandicapt/niet-gehandicapt** gaat. Waar ligt de grens? Fernando kan dingen die ik niet kan. Ben ik dan ook gehandicapt? De voorstelling trekt de blik van de toeschouwers open en toont hen dat mensen met een beperking ook kunst kunnen maken. Ik heb dan ook **geen begrip voor de overheid die de subsidies voor Platform-K terugschroeft** en nodig Vlaams minister van Cultuur Sven Gatz graag uit om eens naar de voorstelling te komen kijken.”

4 VRAGEN

AAN FERNANDO

1 Welk gevoel roept Monkey Mind bij je op? “Liefde, liefde is belangrijk. Ik voelde veel liefde tijdens het dansen en zeker in de scène die ik dans met Anna Calsina Forrellad.”

2 Wat was je favoriete scène uit de voorstelling? “Wanneer ik rondjes loop op luide techno-muziek. Ik zou graag eens naar Tomorrowland gaan.”

3 Wat doe je na elke voorstelling? “Een biertje drinken met mijn collega-danser Nicolas Vladyslav.”

4 Heb je nog andere hobby's? “Ik lees veel, vooral thrillers en detectives. En fietsen doe ik ook zeer graag.”

www.Platform-K.be

Foto boven: Frans Coene
Foto onder: Leo Coene, Ana Karina Coene, Fernando Amado, Frans Coene

– Platform-K

Het opentrekken van de enge blik op mensen met een beperking. Het beklemtonen dat zij talenten hebben en dat die gestimuleerd moeten worden. Dat is de missie van de danswerkplek Platform-K. Deze vzw fungeert als tussenschakel tussen dansers met een beperking en de professionele danserwereld. Ze vertrekt niet vanuit de ‘beperking’ maar vanuit ieders **unieke talent**.

Op het moment dat we dit artikel schrijven, kreeg Platform-K het nieuws dat ze hun werkingssubsidies voor de komende vijf jaar verliezen. Verbijstering alom want wat zij doen is zo nodig om deze dansers **een stevige plek te geven in het kunstlandschap** en bij uitbreiding de maatschappij. Als Platform-K ophoudt te bestaan, spatten veel dromen uit elkaar. Ook die van Fernando die zoveel levenskracht puurt uit dans. Als ik met Inge Lattré, de artistiek leider van Platform-K praat, is de verontwaardiging nog niet geslonken.

– Wat is het bijzondere aan jullie werking?

Inge: “Wij laten de mensen met een beperking in hun eigenheid. We gaan hen niet pampere maar dagen hen uit. Wij kijken eerst naar hun kwaliteiten en hoe we die kunnen verbeteren. We treden op als ‘tolk’ tussen de dansers en de choreograaf. Mensen met Down kunnen meestal niet zo goed hun emoties uiten. Ze zeggen bijvoorbeeld: “Ik heb pijn”, terwijl dit net zo goed kan betekenen dat ze iets naars hebben meegemaakt. Enerzijds waken we over de structuur die ze nodig hebben. Anderzijds attenderen we cho-

reografen erop dat ze de lat niet te laag mogen leggen. We onderschatten mensen met een beperking te vaak waardoor hun talent niet ten volle tot ontplooiing komt.”

– Wat kunnen professionele dansers leren van dansers met een beperking?

Inge: “Dansers met een beperking staan zonder schroom op het podium. Ze zijn niet bezig met wat de anderen van hen denken. Hun bewegingstaal komt rechtstreeks voort uit hun buikgevoel, hun intuïtie. Ik denk dat veel dansers hiernaar opzoek zijn of zoals Alain Platel het verwoordt: **“They all have something that we as professionals are looking for.”**

– Hoe moet het nu verder?

Inge: “Ik hoop dat we onze basiswerking kunnen verderzetten. Op 20 september houden we een denktank en nodigen we sympathisanten uit om samen met ons na te denken over mogelijke pistes. We hopen ook dat we nog steeds kunnen rekenen op partnerships met andere culturele organisaties, zoals De Grote Post. Voor *Monkey Mind* deed De Grote Post-medewerkster Sara Vanderieck de dramaturgie. Het volgende project waarvoor we met De Grote Post in zee gaan is er een met danser/choreograaf Benjamin Vandewalle. Hopelijk kan dit nog steeds doorgaan.”

**MONKEY MIND IS EEN KRACHTIGE
DANSVOORSTELLING MET
STEENGOEIE DANSERS.
EEN VOORSTELLING DIE NIETS
VERHULT.**

UITVERKOCHT!
(WACHTLIJST)

		Wie Platform-K wil steunen, kan dit doen via donorinfo.be . Meer info op www.Platform-K.be .
	Uitvoerders PLATFORM-K LISI ESTARAS	De voorstelling <i>Monkey Mind</i> op 27.10.2016 in De Grote Post was in een mum van tijd uitverkocht. Maar we raden aan je op de wachtlijst te zetten met een grote kans op een ticket. En anders kun je terecht in enkele collega-cultuurhuizen. Want ga dit zien, <i>Monkey Mind</i>. Je wordt er een rijker mens van.
27 OKT DON	Zaal Kleine Post 20:30 — € 14 / 12 / 8	28.10.2016 — Theater Malpertuis, Tielt 06 + 08.12.2016 — Vooruit, Gent 07.12.2016 — CC Berchem 29.04.2017 — CC Evergem